

[Poulsgaard]

re at gribe ind i, vi kan nu mere genere den enkelte borger. Kan hundene være tilfredse f. eks.? Ja, det kan de vel. Nu skal de jo på hundeskole og lære at læse. Sikke mange dyrepsykologer vi kan få ansat, når hundene skal til at finde ud af, hvad dato de må være hvor.

Det, der kaldte mig herop, var faktisk hr. Melchior, for han er jo en vældig kulturel person i forhold til mig, og han havde en kolossal tillid til kulturministeren. Den tillid deler jeg ikke. Vi har set, hvad kulturministeren har været parat til, og nu er det blevet forbudt at sejle på Gudenåen, så kommer Suså og alle de andre, og så skal der nedsættes en 3 mands junta til at styre kanosejladsen og beplantningen på skråbredden, og hvad man ellers kan finde på, hvad ved jeg? Der bliver en masse opgaver.

Så er der det med naturen. Det er jo egentlig fantastisk ... (*Munterhed*)... Ja, ministeren må da gerne le, og det er da dejligt, vi har lidt humoristisk sans; men hvad med Tipperne f. eks? Der var jo nogle mennesker, som havde nogle huse dér, de kunne lide, men de skulle jævnes med jorden; Tipperne skulle være fuldstændig fri. Hvad er resultatet? Der kommer ikke et eneste menneske derud. Der kommer slet ingen derud. Det er noget skidt noget, når Vorherre skal passe naturen helt, for så gror det hele til i lyng. Vi skal have nogle får og nogle dyr til, og vi skal også have nogle mennesker.

Det er jo fantastisk, at venstre herinde, der kalder sig liberale – jeg understreger: der kalder sig liberale – siger: vi har tiltro til, at amterne nok skal klare det. Der er vel endnu et par enkelte amtsborgmestre, der er venstre, men med den skråtur, venstre er ude på, er det vel også bare et spørgsmål om tid, før vi har socialdemokrater i alle amter. Derfor er vi altså nogle stykker, der ikke har tiltro, men der er tilsyneladende nogle, der endnu har deres barnetro i behold.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

De indlæg, der har været fra fremskridtspartiets side her ved tredjebehandlingen, har kun bestyrket mig i, at det er en rigtig lovgivning, vi gennemfører med denne naturfredningslov.

Jeg skal kun sige til hr. Askjær Jørgensen, at det ikke er nok at sige, man gerne vil be-

skytte naturen, når man ikke vil være med til det i praksis. Det er en direkte usandhed, hvis man vil hævde, at gennemførelse af dette forslag skulle have nogen som helst betydning for antallet af arbejdsløse eller beskæftigelsen her i landet.

Så skal jeg kun sige til hr. Glensgård, at meget vil jeg karakterisere ham som, men absolut ikke planlægningsgal. Jeg vil lægge trykket et andet sted end på den første del af dette ord. Hvad angår Gudenåen, foreligger der en henvendelse fra amt, fra kommuner, fra bredejere, fra udlejere, fra borgerforeninger, fra hele området. Hvis interesser er det i virkeligheden, hr. Glensgård repræsenterer, når alle borgere, alle instanser beder om at få en mulighed for at få en ordning dér, og når der ikke er et ønske om, at ministeren eller ministeriet skal gribe ind, medmindre der er et lokalt ønske derom? Det er det afgørende i denne sag.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg vil sige til miljøministeren, at uanset om han har fået en halv snes breve eller tyve, er der ikke tale om alle mennesker i området. Det er ganske klart, at der er nogle bredejere, som er utilfredse: jeg nævnte en advokat, som driver forretning i Silkeborg, og som har et fritidshus i Voervadsbro; det er rigtigt, han er utilfreds. Men hvad med mange af de borgere, der bor i Voervadsbro året rundt, ikke kun i weekenden, når advokatforretningen ikke skal passes? Hvad med mange af de bredejere, som er glade for kanosejladsen, og som gerne vil bibeholde de mange kanosejladser? De henvender sig naturligvis ikke til miljøministeren, for de er klar over, at de, der ønsker frihed, ikke skal henvende sig til en miljøminister, der ønsker styring. Men der er altså mange i området og mange af de fastboende bredejere, som ønsker disse kanosejladser; der er sågar mennesker, der har stillet deres ejendom til rådighed for kanosejlerne og har sagt: her er I velkomne, her må I være. Men dem springer miljøministeren selvfølgelig over. Det er altså ikke sådan, at alle ønsker det; der er en ganske lille pressionsgruppe, og i dette tilfælde falder den sammen med miljøministeren, og så retter han sig efter den.